

Belgische
filmindustrie
krijgt klappen
door crisis: ING
stopt met tax
shelter

>20

Kathleen Cools
en Lieven
Verstraete
overlevers van
stoelendans
bij Terzake

>21

Overheid kan
begrotingsput
vullen door
kerncentrales
langer open te
houden

>26

Bij Foton in Brugge kunnen partners ook praten over dementie

'Elke dag voel je dat je verliest'

Dit weekend greep een 81-jarige man in Deurle naar de dood omdat hij zijn vrouw niet nog meer wou verliezen aan dementie. Moord en zelfmoord omdat de zorg te veel werd. De patiënt met dementie is een geliefde, een vader, een moeder, maar ook steeds meer een permanente schaduw die je nooit alleen laat. Die steeds meer vraagt, maar nog weinig terug kan geven. 'Soms voel je je als partner zo eenzaam en ten einde raad, dat je van alles zou doen.' Dan zijn plaatsen als het Foton in Brugge, het enige inloophuis waar mantelzorgers ook zelf op verhaal kunnen komen, hoognodig.

DOOR NATHALIE CARPENTIER / FOTO'S YANN BERTRAND

Ze zit stil met haar handen om haar hondje gekneld op een stoel. Ze volgt haar man met haar ogen. Als hij opstapt, schuifelt Nicole hem achterna met onzekere pas. Haar hondje trippelt haar achterna. Oei, een opstapje. Bijna struikelt ze, Bernard staat al klaar, maar ze hervindt haar evenwicht en stapt verder. Hij moet altijd alert zijn. "Ik kan haar niet in die zaal achterlaten. Dan wordt ze onrustig en begint ze mij te zoeken. Maar af en toe moet je ook zelf je hart eens luchten. Ook over onze situatie. Normaal doe je dat niet terwijl die persoon zelf erbij zit, dat is net of je kwaad spreekt. Maar ze zit er altijd bij. Ik kan haar niet alleen laten."

Nicole heeft al tien jaar dementie. Vele jaren kon Bernard de zorg vrij makkelijk aan. Hij deed en doet het met veel liefde. Maar een jaar of twee geleden ging Nicole sterk achteruit, sindsdien moet hij zichzelf steeds vaker wegcijferen. Dat weegt,

want ook hij moet zijn verhaal kwijt. Bernard kan begrijpen wat zich dit weekend heeft afgespeeld in de residentiële wijk in Deurle. Een hoogbejaard koppel van 81 werd er dood aangetroffen. Moord en zelfmoord. De man liet een afscheidsbriefje achter. Hij kon het niet langer aanzien hoe hij zijn vrouw verder verloor aan de ziekte die alles doet vergeten.

Ook de behoeftes en noden van de partner die voor de zieke zorgt. "Soms voel je je zo eenzaam", zegt Bernard met Nicole naast zich. Ze is er maar ook weer niet. "Iedereen is wel van goede wil, maar ze kunnen je niet echt helpen. Uiteindelijk sta je er als partner toch alleen voor. Als je ten einde raad bent, zou je soms alles doen. Ik heb ook al aan de dood gedacht. Ik ben gelovig, ik geloof in een hemel. Maar ik weet dat ik het nooit zou kunnen. Dan denk ik aan de kinderen. Nicoles broer en vader hebben zelfmoord gepleegd, ik weet hoe zwaar het is voor wie achterblijft."